

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: 1Kir 19,9a.11-13a – Róm 9,1-5 – Mt 14,22-33

Jézus a vízen jár

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Mi mindig jól kezdjük a hetet. Vasárnap a hét első napja, azért a hét első napja, mert Krisztus halálára és feltámadására gondolunk, aki a szeretetével megmentett bennünket! Az ember vagy a szeretettel menthető meg, vagy méltatlan az emberi életre!

***A mai vasárnapon azon gondolkodunk el: mit jelent az,
hogy az embert a szelíd szeretettel ajándékozhatja meg a másik ember!
Ezt az Istentől tanuljuk!***

Mindenképpen gondoljunk kedves fiatal testvérünkre, **Jocira**, akiért minden vasárnap imádkozunk, de még mindig a kórházban van. Már szeretnénk itt látni az oltár körül. Azt hiszem négyszer műtötték, reménykedhetünk, hogy végre túl van az életveszélyen! Azt szeretném kérni még, hogy ezt a szentmisét ajánljuk fel **István édesanyja halálának évfordulója alkalmából is**, akit én személyesen is nagyon jól ismertem.

Édesanyja sok minden jóra tanította Istvánt, az, hogy ő itt vasárnapról-vasárnapra szolgálja és segíti a betegeket, hogy szentmisére jöhessenek, akik akarnak. Ezt jól megtanultad István, köszönjük szépen! Most elsősorban az irántad való hálánkból és szeretetünkből gondolunk édesanyádra! Tartsunk önvizsgálatot és bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ezek a régi történetek a mai életünket értelmezik. Az igehirdetőnek az a feladata, hogy ezeket a történeteket a mindennapjainkra, minden időben élő emberek napjaira vetítse, hogy az igazság, Jézus igazsága - aki tanított bennünket - ma is az élet igazsága legyen. Nem azért olvassuk ezeket fel, hogy a 2000 évvel ezelőtti eseményekről hírt kapjunk.

Ezek a történetek olyan képekkel vannak leírva, amik számunkra ma igen sokszor érthetetlenek. Néha még ennél is nehezebben tudnak bennünket megszólítani, mert majdnem elfogadhatatlanok az emberek számára mai ismereteink, tudásunk szerint. Az idei esztendő sajátos értelmezést kíván tőlünk akkor, amikor a kereszténység az egyetlen üldözött vallás.

Amikor Európáért aggódunk, elsősorban azokért a keresztény értékekért, amelyek Európa nemzeteinek arculatát formálták, alakították és alkalmasak arra, hogy az ember emberhez méltó életet élhessen. Aggódunk, féltjük a jövőnket, Európa jövőjét, a magyarok jövőjét, az utánunk jövő gyerekek, unokák jövőjét. Ezt a helyzetet úgy kell jelenvalóvá tenni számunkra, hogy a 2000 évvel ezelőtt leírt igazságok eligazíthassanak bennünket.

Nagyon egyszerűen szeretnék válaszolni a mai evangélium kapcsán jelenünk problémáira és jövőnket féltő aggodalmainkra. A kérdés az, hogy mi politikai Messiást vártunk, - mint ahogy

a zsidók - talán így is fogalmazhatok, e világi Messiást vártunk és várunk ma is, vagy Isten országának a követét? Azt a Valakit várjuk-e és annak az eligazítására akarunk-e figyelni, akitől azt hallottuk, amikor első alkalommal megszólalt a kafarnaumi zsinagógában:

Elérkezett hozzátok az Isten országa!

A kérdés az, hogy a mi Istenünk az a valaki-e, aki elhozza ebbe a világba az Isten országát? Azt az országot, amelyért minden egyes Mi Atyánkban imádkozunk. Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, legyen meg a te akaratom, amint a mennyben, úgy a Földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma és bocsásd meg a mi vétkeinket, ahogy mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.

Valójában arról van szó, hogy azt akarjuk-e ebben az egyre ijesztőbb emberi világban, hogy ne legyen Istennek helye? Annyira emberi, hogy azt mondják, szekularizált világ, istennélküli világ. Ezzel azt is kimondják, hogy keresztény értékek nélküli világ. A kérdés az, vissza tudjuk-e hozni a keresztény értékeket, amelyeket Krisztus így nevezett: só, kovász, fény.

Ijesztően kevesen vagyunk. Európában elfogytak a keresztények. Sajnos, már a keresztények is csak jajonganak. Azt kell tisztázni magunkban: tudunk-e még só lenni, kovász lenni, világosság lenni ebben az emberi világban. Ez a só, ez a kovász, ez a világosság isteni ajándék! A keresztények fölismerték a Megváltót, a megváltott nép pedig, hogy Ő elhozta nekünk az Isten szeretetét. Az Isten szeretete ebben az emberi világban - amely megváltásra szorul - az egyetlen lehetőség! Nincs más!

Vagy odaadjuk magunkat a szeretet szolgálatára, vagy ebből a világból eltűnik a fény, ebből a világból eltűnik a kovász, a só. Mit hallottunk? Emberi megnyilatkozásról volt szó, annak az embernek gondjáról-bajáról, aki megéhezik és kenyérre van szüksége. Annak az embernek a világáról van szó, aki naponta kihívásokkal, a természet törvényeivel szembesül és minden esetben gyöngének bizonyul, bármennyi az új tudása, az új tapasztalata.

Ebben a helyzetben mennyire tudunk odafigyelni Istenre, tudomásul véve azt, hogy holnap is megéhezünk és kenyérre lesz szükségünk? Nem tudjuk, mit hoz a holnapi nap, lehet, hogy egy akkora záport, amely előtti nemcsak a pincéinket, hanem a házainkat romba dönti. Nem tudjuk, nem lesz-e holnap földrengés, de sokkal egyszerűbb dolgokkal is szembesülünk.

Dolgozik az ember, elveti a gabonát, aztán ha eső nélkül lesz a tavasz, meg a nyárelő, akkor kiderül, hogy a gabona csak 50 %-os hasznat hoz, hiába volt minden erőfeszítés. Millió egyéni problémánk, gondunk lehet. Gondoljunk csak Libanonra, azokra a képekre, amelyekkel szemben az ember tehetetlenül áll. Mi az ember számára a megoldás?

A kérdés ez: e világi gondjaink megoldását várjuk az Istentől? Vagy az embermentő Istent várjuk? Azt az Istent várjuk, aki megtanít bennünket arra, hogy minden gondunk, problémánk, kiszolgáltatottságunk ellenére emberhez méltó életet élhetünk! Sőt boldogok lehetünk, mert a világ törvényei nem fognak megváltozni! Sőt lehet, hogy a meggondolatlan életvitelünkkel még hozzá is segítünk sok olyan bajhoz, amiktől aztán szenvedünk.

Annak a régi történetnek a mára szóló üzenete! Az emberek hallgatták Jézust, megéheztek és enni kaptak! Ilyen egyszerű! Amikor ez megtörtént, akkor az emberekben fölmerült a gondolat, hogy itt a Messiás! Itt a kenyéradó Krisztus, aki mind azokat a gondokat-bajokat,

amikkel nap mint nap találkozunk, orvosolja! Mit tesz Jézus? Egyszerűen kiveszi az apostolait ebből a királyt-csináló tömegből. Eloszlatja ezt a fajta emberi gondolatot!

A görög Szentírás nem azt mondja, amit olvastunk, hogy Jézus azt mondta az apostoloknak, menjenek el innen, szálljanak csónakba. Hanem Jézus kényszerítette az apostolokat, hogy csónakba szálljanak. Jézus ezzel a parancsával feloszlatja azt a tömeget, amely őt kenyéradó királlyá akarta tenni, e világi királlyá. A történetet ismerjük. A bajba kerültek mélységek fölött jártak, veszélyben voltak. Jézus megy felénk – a vízen – a mélységek fölött!

Kísértetnek gondolják. Ebben a kétségbe esett helyzetben hallják azt: Én vagyok! Ez az egyetlen szó a válasz! Ez a mi számunkra adott isteni válasz! Én vagyok! Mózes azt kérdezte: Ki vagy Te? Amikor Rólad kell beszélnem az embereknek, mit mondjak nekik, mi a neved? Aki Van! – az vagyok! A héber gondolkodás szerint ez azt jelenti: Aki értetek vagyok!

Ez az egyetlen válasz! Isten az, aki értetek van! A világ törvényei nem fognak megváltozni. Az ember nap mint nap kiszolgáltatottja lesz valaminek. Fájdalom, de kiszolgáltatottjai vagyunk egymásnak! Ebben a helyzetben - mert ez nem fog megváltozni – az egyetlen válasz:

***Ne féljete! – mondja Jézus, Én vagyok!
Jézus szeretete: Értetek vagyok!
Ez az egyetlen válasz az embert megmentő válasz!***

Milyen érdekes, amikor valaki becsönget a kaputelefonon: Ki az? Én vagyok, nem a nevünket mondjuk, hanem ezt a furcsa választ: Én vagyok. Ezzel az ember azt akarja kifejezni: én vagyok az, akivel te összetartozol. Én vagyok az a valaki, akinek te fontos vagy.

***A kérdés ez: Ezt az embermentő Istent tartjuk az Istenünknek?
Aki vagyok értetek! Ez a szeretet, ami nem erőszakos!***

***Vagy e világi gondjaink-bajaink megoldását elhozó a mi Istenünk?
A zsidók ebbe a helytelen elvárásba buktak bele!***

Ezért mondtam a szentmise bevezetőjében: Akinek ez nem válasz, az méltatlan az emberi életre, annak fogalma sincs arról, mit jelent emberként élni. Isten a szeretet Istene és azzal a mi megváltónk, azzal a mi igazi tanítónk, hogy ezt tanítja nekünk: értünk van!

***Ezt kellene mindegyikünknek megtanulni,
hogy egymásért vagyunk!***

Gondolkodjunk el azon most itt Európában, hogy a felelősségtudat egyszerűen eltűnt, nincs. Jajgatunk, hogy mi lesz a Földünkkel. Gondoljunk az ember felelőtlen viselkedésére a Földünkkel kapcsolatosan. Gondolkodjunk el az egymással való felelőtlen viselkedésünkről és kapcsolatunkról. A felelősségtudat pontosan ezt az igazságot határozza meg: érted Vagyok!

A felelősség a férj részéről a felesége iránt, a feleség részéről a férje iránt. A családtagok iránt, az egyik ember felelőssége a másikért, egymásért. A mai meghallgatott történetnek valójában ez az üzenete: Jézus a megváltó Isten! Jézus az Európát kereszténnyé tevő Isten! Európa térítői szeretettel hódították meg az embereket! Ezt az örökséget lopták el! Ma már nyíltan egyszerűen lábbal tapossák. Ezzel minden emberi kapcsolatot összetörnek.

Most azon kell elgondolkodnunk, ki a mi Istenünk? E világi Isten, akitől mindennapi gondjaink megoldását várjuk? Nem ezért Isten az Isten! Ahogy egymás gondját-baját is igyekezhettek segíteni, hogy meg tudjuk oldani. Mi az igazi orvosság, amire mindenki vágyik? Az, hogy valaki úgy tartozzon hozzád, hogy tudja azt, hogy érted van!

***Ez a felelősségtudat,
ebben az igazságban jelenik meg a mi megmentő Istenünk!***

Az, hogy van-e só, van-e kovász, van-e fény Európában, ezen múlik. Nem azon, hogy különböző pártok hogyan vitatkoznak, vagy különböző pártok hogyan egyezkednek. Szó sincs erről a felelősségtudatról, ez az istennélküli világ. Ez az e világi világ. A mi feladatunk az, hogy az Isten országát ebben a világban megjelenítsük! Az Isten országa a kovász lelke emberek világa, a sötét jelentő emberek világa, a fényt elhozó emberek világa!

Dönteni kell! A kereszténység egész története során ez volt a neuralkikus kérdés. Egy kicsit mindig e világi gondjaink Istenének tartottuk az Istenünket és valami olyant vártunk Tőle, aminek nem Ő az ura. A történeteknek igen, a természet törvényének igen, ez nem az ember világa. Az ember világa az, amit az Isten fedett föl nekünk: értünk van, szeret minket! Döntünk! Legalább egymásért! Ha kicsit többen lennénk, akkor jel lennénk sokak számára, olyan jel, mint az első keresztények idején, amit így fogalmaztak meg:

Nézzétek, hogy szeretik egymást!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Mit várunk az Istentől? A mindennapjaink gondjának-bajának a megoldását, vagy azt a legfőbb igazságot, amely mindennapjaink gondja-baja fölé emel bennünket, hogy felelősek vagyunk egymásért! A felelősség az elajándékozott életünk, a szeretetünk: egymásért vagyunk! Isten országa ez által az igazság által van jelen ebben a földi érdekeket előtérbe helyező világban.

A küldetésünk egyértelmű, életünk megoldása és a világ számára is az egyetlen kiút. Különböző egymás áldozataiként eltűnünk a Föld színéről. Imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ezen a héten nagyon sok jelentős, életünk számára példakép vonul fel a szentekben, akikre jobban oda kellene figyelni. ***10-én, hétfőn Szent Lőrinc diakónus és vértanú ünnepe. 11-én, kedden Assisi Szent Klára ünnepe. 13-án Boldog XI. Ince pápa ünnepe.*** Neki köszönhető, hogy Buda fölszabadult 1686-ban. ***14-én Szent Maximilián Mária Kolbe atyának az ünnepe,*** aki az életét adta oda egy rabtárs helyett, hogy életet nyerjen, akit a családja várt otthon. ***15-én Nagyboldogasszony ünnepe, parancsolt ünnep, Szűz Mária mennybevétel!*** ***Reggel 9 órakor lesz a szentmise, a magyarokért ajánljuk fel!***

***Kívánok mindenkinek olyan emberi kapcsolatokat,
amelyekben ki tudják fejezni egymásnak az élet értelmét!***